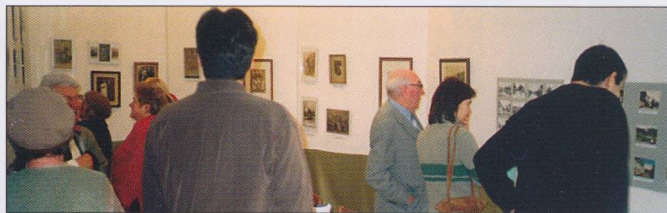

MÚLT – Jelen – JÖVŐ

Ahogy közeledik az uniós csatlakozás, egyre fontosabbá válik lakóhelyünk múltjának megismertetése, hagyományaink ápolása, élővé tétele.

Örömmel tapasztaltuk, milyen nagy érdeklődést váltott ki február 14-én a Budakeszi Könyvtár és Információs Szolgálat által szervezett „Ünnepek és hétköznapok a régi Budakeszin” című rendezvény.

A Helytörténeti Kiállítás képanyagából és a könyvtár képeslapgyűjteményéből a könyvtárosok által megrendezett kiállítás érdekessége volt, hogy a múlt század első felében készült, jellegzetes utcaképeket ábrázoló képeslapok alapján, a kiállítás előtt néhány nappal Muzslai Edina fotósnak sikerült a képeslapokkal szinte azonos szögből megörökíteni a Rákóczi, Petőfi, Erkel, Erdő, Virágvölgy, Fő utca több helyszínét. Ezeket a régi képeslapok alá függesztették ki, így jól megfigyelhetőek voltak a változások.

Mialatt Budakeszi múltjának ismeretéből vetélkedtek a fiatalok a gyerekkönyvtáros Laczkó Katalin által összeállított kérdések alapján, a **Kisgyörgy Andrea** vezette játszótérben csupa hagyományos tevékenységet lehetett kipróbálni: rongybabát varrni, zsebkendőt hímezni, sógyurmából tárgyakat formázni, rafiasörényű lovacskát készíteni és lovagolni rajta. Akinek nem volt kedve alkotni, az játszhatott régiesen készült bababútorokkal, gyaluval, satuval, fakockával.

A színpad köré gyűlt érdeklődők **Kóthy Eszter** ruhabemutatóval összekötött élvezetes előadását hallgathatták a régi sváb népviseletről. Eszter ezután sváb zenére táncolni ill. táncot tanulni hívta a gyerekeket, akiket Vrábelné Werle Márta tanító néni is lelkesen invitált és tanítgatott.

A program zárásaként **Nagyné Starcz Teréz** vette a kezébe a Helytörténeti Kiállításról áthozott régi tárgyakat, érdeklődve a gyerekektől, vajon kitalálják-e, melyiket mire használták valamikor. Terike azután elmesélte, hogyan segítették a házimunkát, a ház körüli tevékenységeket a bemutatott eszközök.

A meghívóban sváb fánk kóstolót ígértünk, ezért a könyvtárosok is – életükben először! – megpróbálkoztak ennek elkészítésével, a pillanatok alatt kiürült tálcák mutatták az eredmény minőségét. De nem volt ez másként a Werle Ferencné, Szirmai Jenőné, Nadas Anna és Varga Józsefné által hozott fánkokkal sem, akik felhívásunknak eleget téve megörvendezteték a résztvevőket ezzel az igen finom, de munkaigényes budakeszi specialitással. Köszönjük a kedvességüket és a fáradozásukat, valamint a Somlai Családi Pincészet által felajánlott budakeszi

borokat, amelyeket szintén igen szívesen kóstoltak meg a jelenlevő felnőttek!

Köszönettel tartozunk még Nagyné Starcz Teréznek, Pék Lajosnak az Erkel Ferenc Művelődési Központ vezetőjének és munkatársainak, akik mindenben segítették rendezvényünk megvalósítását.

Mindenkivel tudatjuk: a kiállított fényképek megtekinthetőek a Helytörténeti Kiállítás épületében, a képeslapok pedig a könyvtárban. Azóta a gyűjteményünk még bővült is három szép képeslappal, amit Balla Józsefné ajándékozott a könyvtárnak. Köszönjük!

Ez a rendezvény alkalom volt a visszatekintésre, a jellel való összevetésre.

A jövőbeli változások, követelmények, lehetőségek megismerésére, a „Hogyan lesz ezután az Európai Unióban?” kérdésre való válaszkeresésre pedig lehetőség van a könyvtárban található számtalan európai uniós kiadvány és az internet segítségével.

Béresné Dávid Magdolna

Ima Magyarorszáért

Piros betűs ünnep volt február 2-án Gyertyaszentelő Boldogasszony-napja a budai Magyar Szentek Templomában, ahol V. Majzik Mária Magyar Örökség-díjas képzőművész Jókai Anna: *Ima Magyarorszáért* című versére készített domborművének felszentelésekor.

„Piros betűs ünnep volt az a nap számunkra, budakesziek számára is, akik elmentünk erre az istentiszteletre. Az ünnepi szertartás torokszorító, felemelő eseménye volt, amikor Bitskei Tibor előadta Jókai Anna *Ima Magyarorszáért* című költeményét. Templomban voltunk, de hosszú percek alatt szólt a taps a költőnek és a színművészeknek.” – emlékezett Farkas Gyula polgármester az eseményre.

Jókai Anna méltatta Majzik Mária alkotását, művészetét, akit az utóbbi évek egyik legjelentősebb magyar szakrális és templomi művészeinek tekint.

Kulcsár Lajosné, a II. sz. Nyugdíjas Klub tagja szerint „ez a gyönyörű terrakotta dombormű egy nyitott könyv. Baloldali alakjai a rosszba való beletörődésnek, a fásultság szomorú tehetetlenségének érzését kelti bennünk. Ezt az érzést erősíti a földhöz ragadt, lefelé irányuló tekintetük is. A jobb oldalon álló alakok már reménykedve emelik fel tekintetüket. Bizakodással üzenik: „akinek füle van, hallja, a látónak látható, hasad az Ég alja”. Felettük a Magyarok Nagyasszonya, akinek közbenjárására ez a remény valóra válhat.”

